

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΠΑΤΡΙΩΝ
ΔΟΥΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χαϊδεύου, Κ. Γ. Ζησόου καὶ Ι. Μ. Δαμνίγγου διευθύνοντες.

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ

Ὁφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἄπειρον ἡμῶν χαρὰν ἐπὶ μεγάλῃ νίκῃ κατ' ἐχθροῦ, ὅστις μὲ τὸ νὰ θεωρῇται ἀνάξιος φόβου καὶ ἀκίνδυνος πολλὰ εἶχε καταφέρει πλήγματα κατὰ τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς, ὑπονομεύων τὸν ἐθνικὸν βίον καὶ καταρρίπτων ἐν πρὸς ἐν τὰ ὥραία αὐτοῦ χαρακτηριστικὰ καὶ γνωρίσματα. Ἡ νίκη αὕτη δὲν προσέθηκε νέον λυτρωθὲν τμήμα εἰς τὸν Ἑλληνισμόν ἀλλ' ἐπανέφερεν εἰς αὐτὸν τμήμα ἐλεύθερον, ὑποδουλωθὲν ἔκτουσίως εἰς τὰ ξένα ἔθιμα καὶ ἤθη καὶ προτεῖνον εἰς μίμησιν τὴν εὐτελεῖ αὐτοῦ ὑποτελείαν.

Ἡ νίκη ἐκερδήθη ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ σταδίῳ τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν, τὴν δὲ δάφνην κατέκτησεν ὄχι ὁ Ἕλλην αὐτὴν τὴν φορὰν, ἀλλ' ἡ Ἑλληνίς, ἀμιλληθεῖσα κατὰ ἴδιον καὶ αὐτοτελεὲς νὰ προσθήσῃ εἰς τὸ ἀνατέλλον μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος. Οἱ Ἑλληνικοὶ χοροί, τὰ ἐλληνικὰ ἄσματα, αἱ ἐλληνικαὶ περιβολαί, ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐκπτώτα καὶ καταδικασμένα εἰς θάνατον ἀπὸ μίαν αἵρεσιν ξενολατρῶν, ἰσχυράν καὶ κατορθώσασαν νὰ θεωρῇται τύπος καὶ υπογραμμὸς ἀξιωματικὸς, οἱ χοροὶ μας καὶ τ' ἄσματα καὶ τὰ ἐνδύματά μας ἐπέδειξαν τὸ πάλα κλέος καὶ γόητρον ἐνώπιον τῆς πανελληνίου ἀντιπροσωπείας, καὶ ἀνέκτησαν τὸ σέβας καὶ τὴν στοργήν, ἥτις ὀφείλεται εἰς κάθε τι, πρὸς τὸ ὅποιον εἶναι συνυφασμένη ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ζωὴ.

Καὶ ἡ νίκη αὕτη δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς προάγγελος νέων νικῶν ὡς οἰωνὸς ἀγαθὸς ἐπανόδου εἰς τὴν βασιλικὴν ὁδὸν ἀφ' ἧς τυφλώττοντες πρὸς τὸν ἀληθῆ χρυσὸν τῶν ἐθνικῶν θησαυρῶν ὠλισθαίνομεν εἰς κατηφόρους μιμήσεων ἀγούσων εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐκμηδένισιν.

Οὐδέποτε ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τῶν Πατρίων ἐκρύξαμεν σταυροφορίαν ξενηλασίας, παραδεχόμενοι ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν ξένων πολλὰ καὶ ὠφελήθημεν καὶ δυνάμεθα πάντοτε ν' ἀρυώμεθα διὰ προσεκτικῆς ἐκλογῆς. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἀμύνης θὰ μᾶς ἐπέτρεπε καὶ μισόξενοι ἀκόμη νὰ γινώμεθα ὅταν ἐβλέπομεν ἀηδῆ μὲν καὶ ἀνόητα ξένα ἔθιμα καὶ ἤθη νὰ εἰσάγωνται καὶ υἱοθετοῦνται ἀνεξετάστως, πᾶν δὲ ἰδικόν μας μετὰ φανατισμοῦ νὰ καταπολεμῇται καὶ ἐκδιώκεται. Ἐνίστε μετὰ πολλῶν, ἐνίστε μετ' ὀλίγων, ἐνίστε καὶ μόνοι ἐξεδηλοῦμεν τὴν πανελληνίον ἀγανάκτησιν κατὰ τῆς αἰρέσεως τῶν ξενολατρῶν καὶ ἀκάματοι ἐξηκολοιοῦμεν τὸν κατ' αὐτῶν ἀγῶνα μετὰ πίστεως προσβλέποντες εἰς τὴν τελικὴν νίκην. Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ πανηγυρίσωμεν τώρα τὰ ἐπινίκια, ὅτε εἶδομεν τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφως συντριβεῖσαν ἐν τῷ σταδίῳ ὑπὸ τὴν πτέρναν τῆς φιλοδοξήσασας νὰ φανῇ ἐφάμιλλος πρὸς τὸν νικηφόρον Ἕλληνα Ἑλληνίδος γυναικός;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τοῦ τυφλοῦ
(Ἰωάν. Κεφ. 9. 1-38)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ¹ ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ῥαβδί, ² τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἐγὼ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν. ἔρχεται νῦν ³ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ φῶς εἴμῃ τοῦ κόσμου. ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. ἀπῆλθε οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; ⁴ ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστίν. ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πῶς ἀνέφχῃσάν σοι οἱ ὀφθαλμοί; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε· καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι· ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα· εἶπον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; λέγει· οὐκ οἶδα. Ἀγούσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν· ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέφχεν αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς· πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐνίψαμην καὶ βλέπω· ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινες· οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἐστὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ· ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ· ⁵ ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ⁶ ἦν ἐν αὐτοῖς. λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοίξεν σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφῆτης ἐστίν. οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφάνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρα βλέπει; ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν ἢ τίς ἠνοίξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς· ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει· ταῦτα εἰπόν οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφάθοντο τοὺς Ἰουδαίους· ἦδη γὰρ συνετέθειται ⁷ ἡ ἰσχυρὰ ἵνα, εἴαν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν ἀποσταλμένον, ⁸ γέννηται διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτῇ.

ἐν αὐτῇ τῇ γειτονίᾳ του οἱ Αἰτωλοὶ ἔχοντες στήριγμα τὴν
 συμμαχίαν τοῦ Πύρρου. Καὶ ἦτο τὸ κράτος αὐτῶν προσοχῆς
 ἄξιον, καὶ διότι ἄνδρες πολεμικώτατοι συνετέλουν αὐτῶν,
 καὶ διότι θέσεις ἐπικαιρίους κατείχον ἐν τῇ ἔξῳ τοῦ Ἰσθμοῦ
 Ἑλλάδι πάσῃ πλὴν τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς, ἀπει-
 λούντες μὲν τὰς Θερμοπύλας ἐκ τῆς Ὑπάτης, ἐπικερμέ-
 μενοι δ' ἐπὶ τῆς Βοιωτίας ἐκ τῆς Φωκίδος διὰ τῆς Σχιστοῦ
 ὁδοῦ, ἦν καὶ διὰ τείχεω κλείσαντες (3) ἀπηγόρευσαν εἰς
 τοὺς λοιποὺς τῶν Ἑλλήνων, τῶν μετὰ τοῦ Δημητρίου, καὶ
 μετὰσχῶσι τῶν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο (290 π. Χ.) Πυθίων.
 Ὁ Δημήτριος μετέθεσε μὲν διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τὴν ἐορτὴν ἦν
 εἰς Ἀθήνας, τῷ δ' ἐπομένῳ ἔτει (289 π. Χ.) ἐστράτευσε
 κατὰ τῶν Αἰτωλῶν καὶ τοῦ Πύρρου.

Ἀγνοοῦμεν διὰ τίνας ὁδοὺ εἰσέβαλεν εἰς τὴν Αἰτωλίαν,
 ἀλλὰ γινώσκουμεν ὅτι ὑπερισχύσας ἐκκοποίησε σφόδρα τὴν
 χώραν, ὥστε οἱ Αἰτωλοὶ κατέφυγον πρὸς τῶν ὁρέων τὰς
 κορυφὰς καὶ ἄνερπτοντες ἐπιτήδειον δι' ἐπιθέσεις, ὁ δὲ
 Δημήτριος καταφρονῶν αὐτῶν, ἅμα δὲ μαθὼν ὅτι ἔρχεται
 κατ' αὐτοῦ ὁ Πύρρος, ὤρμησεν εἰς ἀπάντησιν ἐκείνου πρὸς
 τὴν Ἠπειρὸν, καταλιπὼν ἐν Αἰτωλίᾳ τὸν στρατηγὸν Πάν-
 ταυχον μετὰ δυνάμεως πολλῆς. Ἄλλ' οἱ ἐρχόμενοι κατ'
 ἀλλήλων δύο βασιλεῖς δὲν συνητήθησαν, ἀλλ' ὁ μὲν Δη-
 μήτριος βαδίσας πρὸς τῆς Πίνδου τὴν δυτικὴν ὑπώρειαν διέ-
 βη ἴσως τὸν Ἀχελῷον, ὅπου τοῦ Κοράικου ἡ γέφυρα παρὰ
 τὴν μονὴν Σέλτσου, καὶ κατὰ τὰ ἄλλατε καλούμενα Ἀνύ-
 λια Ἀγραφα εἰσβάλων εἰς τὴν Μολοσσίδα ἔφθαιε τὴν γῆν,
 ὁ δὲ Πύρρος ἀπὸ τῆς Ἀμβρακίας (Ἀρτης) πιθανῶς διὰ τῆς
 ἐπὶ τοῦ Μακρυπόρου Λαγκαδάς κατελθὼν πρὸς τὸν Ἀχε-
 λῷον διέβη αὐτὸν παρὰ τὴν σήμερον Λεπενεὺν, ὑπὸ τὸν περὶ
 αὐτὸν δὲ συρρευσάντων Αἰτωλῶν ὀδηγούμενος ἦλθε κατὰ
 τῶν ὑπὸ τὸν Πάνταυχον Μακεδόνων.

Ἡ σύρραξις ἐγένετο κρατερὰ ἄφ' ἑνὸς οἱ Μακεδόνες καὶ
 οἱ παντοδαποὶ μετ' ἐκείνων τεταγμένοι μισθοφόροι, πάντες
 ὑπεροπτικοὶ διὰ τὴν προτέραν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου καὶ ὕστερον
 ἐπὶ Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου πολεμικὴν δόξαν, ἄφ' ἑτέρου
 οἱ Αἰτωλοὶ ἀπὸ γενεᾶς πολεμικοί, ὑπερήφανοι διὰ τὸ ἀδά-
 μαστον, καὶ οἱ τοῦ Πύρρου Ἠπειρώται τότε μὲν πρῶτον
 εἰς μάχην μεγάλῃν δοκιμαζόμενοι, ἀλλ' εἰς ἐαυτοὺς πεποι-
 θότες, διότι ἐπὶ δύο χιλιετηρίδας εἶχον ἀποκρούσασθαι βαρ-
 δαίως ἐπιδρομὰς τῶν ἀπὸ βορρᾶ ληστροικῶν Ἰλλυριῶν καὶ
 εἰς τὸν βασιλέα αὐτῶν πίστιν ἔχοντες, θεῶν γένος, ὅστις
 ὡς ἄστρον τῆς αὐγῆς ἔλαμπεν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς παρα-
 τάξεως.

Δεινὴ σφαγὴ· οἱ ἡγεμονεύοντες μάλιστα ἐκατέρως στρα-
 τίας ἔχουσι ἐμβαπτισθῆ εἰς τὸ αἷμα· ἀγριώτατος μάλιστα
 ὁ Πάνταυχος εἶναι ὁ Μακεδὼν. Ἐπὶ τοῦ ἵππου ὡς ὁ βασι-
 λεὺς τῶν Κενταύρων Καινεὺς, γιγάντιος τὸ σῶμα σιδήρεος,
 δεξιότατος περὶ τὰ ὅπλα, μένους ἀκαταπλήκτου πολεμικοῦ,
 προβαίνει τῆς ἐαυτοῦ στρατιᾶς, περιφρονῶν τῶν πολεμιστῶν
 τὸν ὄχλον καὶ τὸν ἡγεμόνα τοῦ ἀντιπάλου στρατεύματος
 ζητῶν. Ἰδοὺ ἐκεῖνος ἔρχεται ὡς ὑπὸ ἀλκίμου χειρὸς ῥιφθὲν
 ἀκόντιον ἐκ τῶν δι' ἄργυρων καὶ χρυσῶν τορευμάτων κεκο-
 σμημένων στιλπνῶν σιδηρῶν ὅπλων κατακαμπόμενος ὡς
 διάττων ἀστὴρ, τῶν ὅπλων χειριστῆς ἄξιος, τὸν Ἀχιλλεὺς
 οὐχὶ ὡς πρόγονον ἐπικαλούμενος, ἀλλ' ὡς ἐνάμιλλον αὐτοῦ.
 Ὅρμῳσι κατ' ἀλλήλων—ὁ Ἐκτωρ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς—τὰ
 δὲ στρατεύματα καταθέτουσι τὰ ὅπλα καὶ θεῶνται. Διὰ
 τῶν δοράτων κατὰ πρῶτον ὁ ἀγὼν, ἄφ' οὗ δὲ ταῦτα θρυ-
 σθέντα ἄχρηστα ἐγένοντο, ἐξεῖλκυσαν τὰ ξίφη.

Μέγας ἀγὼν τέχνη· καὶ δομῆς, καθ' ὃν ἐπλήξε μὲν ὁ

(3) Τὸ στενὸν τοῦ Ζεμενοῦ. Μεταξὺ τοῦ κάτω γαίῳ καὶ τῆς
 εἰσόδου πλησίον αὐτῆς σφύονται τὰ τότε κτισθέντα τείχη.

Πάνταυχος τὸν Πύρρον, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς κτυπήσας
 κεδόνα στρατηγὸν εἰς τὸν μηρὸν καὶ πάλιν καιρίαν
 εἰς τὸν τράχηλον ἔτρεψε καὶ κατέβαλεν αὐτόν.
 φονεύσῃ, ἂν μὴ προσδραμόντες ἤθελον ἀναρπάσαι.
 Καὶ ἐσώθη μὲν ὁ στρατηγός, ἀλλ' οἱ Ἠπειρώται
 τες διὰ τὸν βασιλέα αὐτῶν κατέκοψαν καὶ διεσκόπη-
 φάλαγγα τῶν Μακεδόνων καὶ παμπόλλους μὲν
 πεντακισχιλίους δ' ἔλαβον αἰχμαλώτους.

Οἱ Ἠπειρώται τὸν Πύρρον ὠνόμασαν Ἀετόν,
 ἡγεσίαν δ' αὐτοῦ εἰσέβαλον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ
 λασαν μέχρι Βερροίας. Καὶ ἡδυνήθη μὲν τότε ὁ
 ν' ἀπωθήσῃ αὐτὸν μέχρι τῆς Ἠπειροῦ καὶ εἰρήνην
 λογήθη ὑπ' αὐτῶν, καθ' ἣν ὁ μὲν Πύρρος θὰ ἐπὶ
 κατάκτησιν τῆς Δύσεως, ὁ δὲ Δημήτριος τῆς
 ἀλλ' ὕστερον περὶ τοῦ ἐκ τοῦ Δημητρίου κινδύνου
 ὁ Πύρρος ὤρμησεν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ πρὸς
 Ἐδέσσης, παμπόλλους τῶν ἀρίστων Μακεδόνων
 συναγωνιζομένους μετ' αὐτοῦ. Διότι ἐν μὲν τῷ Δημη-
 θεῶρων οὗτοι τὸν ἀναισχύντως ἀκόλαστον ἡγεμόνα
 τέλειαν φθειρόμενος περὶ τὴν ἀμφίεσιν καὶ τὰ δειπνα-
 πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς θεοὺς, τραγικὸν τινα
 τῆς μορφῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἐν τῷ Πύρρῳ δ' ἐβί-
 τὸν τὸν Ἀλεξάνδρου, ἐπειδὴ δὲν περιστοιχιζέτο
 σωματοφυλάκων ὅπως ἐκεῖνος, οὔτε ἐκλινε τὴν
 ἀριστερά, ὅπως τὸν Ἀλεξάνδρου μιμούμενοι ἐκεί-
 ὡμοίεζε κατὰ τὴν ἀνδρείαν, τὴν ἀκατάσχετον ἐκεί-
 ἅμα κατὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν φιλάνθρωπίαν. Οὗ-
 τὸν Πύρρον ἐπαινοῦντες παρέσυρον τὴν στρατιάν τοῦ
 τρίου, ὅστις λάθρα μεταμφιεσθεὶς ἔφυγεν εἰς Κασσάν-
 ὀπόθεν ἐδραπέτευσε εἰς Βοιωτίαν.

Οὕτως ὁ Πύρρος ἐγένετο καὶ τῆς Μακεδονίας
 ἀλλ' οὐχὶ χρόνον πολύν· διότι ὁ ἀνδρεῖος, ἀλλ'
 νοῦργος Λυσίμαχος ἠνάγκασε μὲν πρῶτον αὐτὸν καὶ
 ῥῆσιν ἐκ τῆς χώρας καὶ τὴν μέχρι Στρυμῶνος ποταμὸν
 κεδονίαν, ὕστερον δ' εἰς πόλεμον πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν
 καὶ καταναήσας ὅτι οἱ Μακεδόνες δὲν ἦτο δυνατόν
 ὅπλα κατὰ τοῦ συμπολεμιστοῦ τοῦ Μεγάλου Ἀλέ-
 ἀπεσύρθη πρὸς τὰ ἡπειρωτικὰ ὄρη, ὅτε ἀτυχῶς
 μάχῃ πρὸς τὸν Λυσίμαχον παρητήθη πάσης διὰ τὴν
 νίαν ἐλπίδος. Ἀπὸ τῶν ἀκτῶν ἤδη τῆς Ἠπειροῦ
 μακα ἔχει πέραν τοῦ Ἰονίου, πρὸς τὴν Ἰταλίαν
 (ἀκολουθεῖ).

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομῆδα

Νὰ ἐγκαταρχθῇ εἰς τοὺς ἄνδρας, ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις
 ὁμόνοτης παρ' ἑνὸς ἐκάστου εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν
 εἶνε ὁ παράγων τῆς νίκης.

Κωνσταντῖνος ΙΒ'

ΒΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν.

Ἀνώνυμος ἀπέστειλε τῇ ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς
 σεως τῶν Πατριῶν, δωρεὰν ἐκ δε. χιλίων

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Χ. Σπάρτην Γρ. Π. Ρόδον Ἐφ' ὅσον ἐπὶ
 ἐτελείωσεν ἡ ἐπιμνημόσυμος τῆς 29 Μαΐου εἰρήνη
 πρὸς ἑκκατὶν χρεῖαν.—Γ. Α. Βομβήνη Π. Ν. Μ.
 στην. Στ. Μ. Βόλον. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.